

[Tholstrup.]

i hvert fald en nedsættelse til førkrigsforhold som en begyndelse:

Jeg glæder mig over, at det er lykkedes at få pillet lidt ved sølv- og guldsmedehåndværkets afgifter, således at provenuet heraf nu nedbringes til 6 mill. kr. og afgiften derfor bliver lettere at få fjernet helt i næste omgang.

Jeg beklager, at det ikke lykkedes at få papir- og papafgifterne ned. Her har vi igen et af de paradoksale tilfælde: man opkræver afgift af skolebørnenes madpapir og stيلهæfter for at få penge til børnetilskud.

Jeg beklager endvidere, at man ikke engang har kunnet nedsætte chokoladeafgiften og ispindeafgiften, som netop hovedsagelig betales af de samme familier, der skal have børnetilskud. Men det er måske netop, fordi disse mennesker skal af med så mange penge i afgifter til børnenes små glæder, til chokolade, ispinde og rød sodavand, at de skal have børnetilskud for at få noget at købe det for. Jeg henstiller til den højtæredede undervisningsminister, at han sørger for at få nogle af den slags eksempler ind i de nye udgaver af regnebøgerne, så børnene kan se, hvor tåbeligt voksne mennesker bærer sig ad, og derfor på et så tidligt tidspunkt som muligt kan begynde at interessere sig for politik og kræve medbestemmelsesret med hensyn til, hvad deres egne søndagsfemogtyveører skal bruges til. Selvfølgelig vil det nedbryde respekten for de voksne mennesker, når børnene ser, at de bærer sig så tåbeligt ad, men måske har vi også for megen autoritetstro i vort lille land. Var det ikke netop et lille barn i H. C. Andersens eventyr, der gjorde sig fordelagtigt bemærket ved et frisk og uheldt syn på kejserens stumpe skjorte?

Det glæder mig, at det er lykkedes at gennemføre den retfærdighedshandling overfor motorbådsejerne, at de får en del af de uretfærdigt erlagte vejpenge refunderet, da man ikke har haft anden motivering for at opkræve dem end vanskeligheden ved kontrollen af, hvilken benzin der bruges til motorbådssejlad, og hvilken der bruges til at slide landevejene med. Her ligger det sådan, at det er netop de små motorbådsejere, der bruger benzin, medens de mere velhavende motorbådsejere fortrinsvis bruger afgiftsfri olie, og så er der i høj grad grund til at imødekomme dem. Men ville det ikke være rimeligt at tage skridtet fuldtud, nemlig såvidt muligt at øve fuld retfærdighed i stedet for en trediedel retfærdighed? Jeg synes, det ville være rart for tingets

anseelse, om man kunne være konsekvent her.

Derimod er jeg meget utilfreds med, at man ikke på et andet område i det mindste har kunnet vise en eller anden brøkdelt retfærdighed, nemlig overfor benzintankejerne, som blev narret af staten, dengang afgiften blev sat ned med 6 øre, og derfor tabte et beløb på gennemsnitlig 100 kr. for hver tank. Dengang benzinafgiften i 1948 blev indført, stillede toldvæsenet ved alle benzin-tankene og pejlede dem tidligt om morgenen, således at staten fik afgift af hver en dråbe. 9. december i fjor, da afgiften blev sat ned, sad tankejerne hele dagen og ventede på, at tolderne skulle komme med pejlestangen, men der kom ingen toldere; der skulle ikke pejles nu, når staten ingen penge skulle have, og det kunne aldrig falde staten ind at udbetale penge af statskassen, selvom disse var uretmæssigt erhvervet. Selvom de fleste tankejere i vidners påsyn lod deres tank pejle, motiverede staten sit afslag til benzintankejerne med, at det ville være umuligt at kontrolere tallenes rigtighed. Derfor hellere snyde tankejerne for en hundredkroneseddelt end risikere at komme til at betale en brøkdelt af dette beløb for meget ud. Det er en køn moral, staten her går i spidsen med. Må vi i det hele taget bede om en større logik og bedre moral på disse områder!

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere dels for deres tilslutning til lovforslaget og dels for de særdeles interessante indlæg, der nu begyndte at fremkomme, ikke mindst den sidste ærede taler. Klokkeren er nu 20 minutter i 6; jeg ved ikke, hvordan de øvrige medlemmer har det, men jeg synes, det var rart snart at blive færdig, og da realiteterne ligger nogenlunde klart, burde man indskrænke de almindelige bemærkninger til det mindst mulige. Det er ikke min opgave at sige dette; formanden angriber mig for det.

Den ærede sidste talers synspunkter om benzintankejerne har været drøftet frem og tilbage i det udvalg, der har været nedsat. Det ærede medlem ved, at spørgsmålet ikke kan løses; vi kan ikke ud i den blå luft betale benzintankejerne et beløb, som de ikke er i stand til at give nogensomhelst dokumentation for.

Jeg forstår det ærede medlem hr. Aksel Møllers bemærkninger sådan, at han vil skubbe målpælene længere frem, og det kan være udmærket. Lad os nu se, hvor vi står næste gang, så kan vi diskutere disse